

Index Rerum omnium,

Legis finalis, de offic. Procons. intellectus. p.160 num.36
 Quoties in lege ratio exprimitur decisionis, omnes casus, in quibus eadem reperitur, comprehendit. p.152.n.29
 Lex Fufia Caninia de manumissionibus est sublatam. p.179.n.61
 Lex Julia Norbana quando edita. p.182.n.77
 De Lege Clodia frumentaria. pag.186. & seqq. n.105
 Lex servire debet pro dubio tollendo. pag.194. num.149
 Lege irrogante mortis poenam, nec designante instrumentum, iudex ex solitis eligit. p.206. num.5
 Lex sequenda est, licet de ratione ejus non constet. p.214.n.9
 Legis poenam non evadit qui dicit causam praecipuo satisfacit. p.217.n.5
 Leges juris communis quanta apud Hispanos auctoritate polleant. p.226. n.7 Quare in publicis Academiis legi permittantur. ibid. n.8.
 Leges juris communis insertae Decreto Gratiani nullam canonicam obtinent auctoritatem. ibid. num.9
 Leges Principum saecularium Decreto contentae qualem habeant auctoritatem. p.226.n.10
 Legis vis coactiva tollitur si intra decennium a quo promulgata est, non recipiatur. pag.278. num.55
 Leges Partitarum cur conditae. p.308.n.1
 Legum observatio subditis tantum incumbit. ibid.
 Leges juris communis in Hispania si quis allegaret, olim capitis poenam luebat. ibid.
 Legum Partitarum opus inchoatum est sub Ferdinando III. ibid.
 Leges Partitarum quando promulgatae usu recipere ceperunt. p.309.n.6
 De Legis substantia non est, ut tempus quo conditur exprimitur. ibid. n.7
 Leges Partitarum, quoniam tempore conditae. ibid. num.12
 In Legum Partitarum chronologia extant errores haud pauci, qui corriguntur. p.312.n.29
 Legum Partitarum compilatores quam chronologiam observaverunt. p.313.n.31
 Legis finis an sub illa praecipitur. pag.339. n.77. & seqq.
 Legis ratione cessante, ejus quoque dispositio cessare debet. ibid.
 Lex In orbe Romano, ff. de stat. homin. intelligitur. p.186.n.101
 Lex Cum patronus 34. de legat. 3. fuse exponitur. pag.187. & seqq. n. 108. 110. 144. 151. 159. & seqq.
 Legis ejusdem intellectus quidam reprobat. p.189.n.122
 Lex Proprias, C. de legat. ad legatum generis non spectat. p.193.n.142
 Lex Mortuo bove, §. 1. ff. de legat. 2. explanatur. p.194.n.148. & seqq.
 Legis Cum patronus, proponitur intellectus p.197. n.164
 Legis Aut damnum, §. 1. ff. de pan. interpretatio. p.206.n.5
 Lex Capitulum, §. Famulos, emendatur. pag.208. num.22
 Lex Moris, §. Ista ferè, eod. tit. corrigitur. p.207. num.12
 Lex Non omnium, ff. de legib. declaratur. p.214.n.9
 Lex 1. §. Excusantur, ff. ad Syllan. quomodo legenda. p.217.n.3
 Lex Sed & qui, ff. ex quib. caus. major. intelligitur. p.217.n.7
 Lex 4. ff. commod. quomodo accipienda. p.218. n.8. & seqq.
 Legis 4. tit. 23. Partit. 1. interpretatio. pag. 332. num.21
 Legis 2. ff. de verb. signif. intellectus. pag. 341. num.89. & seqq.
 Lex 12. Tauri declaratur. p.349.n.23
 Liber.
 De Librorum Sacrorum divisione. p.245.n.4
 Libri Canonici sunt regula, ad quam Fidei dogmata examinari debent. ibid. n.5
 Contra Libros Canonicos multa haeretici commenti sunt, quae à Catholicis reselluntur. ibid.
 Librorum Canonicorum utilitas. ibid.
 Libris sacris ac traditionibus standum est quoad Fidei dogmata. ibid. & seqq. n.6
 De eorum auctoritate & veneratione. p.246. n.7. & seqq.
 Libri sacrae Scripturae cur Canonici nuncupentur. ibid. n.9
 Libri qui Canonici haberi debeant, Ecclesia decernit. ibid. n.10
 Utrum Libris Canonicis error aliquis, seu mendacium possit inesse. ibid. num.11
 Librorum sacrorum auctoritas unde proveniat. p.247. n.12. & 14
 Libri ex traditione Canonici habentur. ibid. num.16
 Ut Libri Canonicorum auctoritatem obtineant, necessarium requiritur Ecclesiae approbatio. ibid. num.18.
 Quoad Libros Canonicos omnino est standum Ecclesiae iudicio. p.249.n.27
 Librorum Divinorum catalogus apud quos habeantur Authores. p.249.n.30. & seqq.
 Librorum canonicorum catalogus ex Tridentino refertur: item ex Concilio Romano, de quo in cap. Sancta, 15. dist. ibid. n.31. & seqq.
 Librorum sacrorum praeludia & defensio, remissive. p.250.n.33
 Ex Libris Canonicis quidam certos habent auctores, alii non utique, & recensentur plures. ibid. n.34
 Libri qui quondam canonici non habebantur, sed postea ab Ecclesia sunt approbati. ibid. n.37
 De Libris Sapientiae & Ecclesiastici. p.250. & 251. n.38. & seqq.
 De Libro Tobiae. p.252.n.55
 De Libris Esdrae. p.253.n.60. & seqq.
 De Libro Esther. p.254.n.76
 De Libro Judith. p.255.n.81
 De Libris Machabaeorum. p.258.n.104
 De Libris Prophetarum majorum & minorum. ibid. n.110. & seqq.
 Libri canonici passim Divini vocantur. p.262. & 263. n.141. & seqq.
 Librorum de rebus sacris agentium divisio. p.279. num.1
 Librorum divinatorum divisio apud Hebraeos. ibid. num.5
 Libri canonici censentur quos communis SS. Patrum consensus ut sacros approbavit. p.285. num.56
 Liber suspectus est qui sui Authoris nomen praese non fert. p.286.n.63
 Liber de vitis Summorum Pontificum utrum à Damaso

& Verborum.

Damaso elaboratus. p.288.n.79
 Liber de inventione capitis S. Joannis Baptistae apocryphus est. p.290.n.105
 Libri apocryphi qui dicantur. p.293. & seqq. n. 1. & 10
 Inter Libros dubiae fidei & haeticorum discrimen assignatur. p.293.n.2
 Libri haeticorum nec legi, nec retineri permittuntur, quamvis errorem nullum contineant. ibid. & p.294. n.9
 Libros haeticorum legens an incurrat excommunicationem Bullae in Cena Domini. pag.293. num.3
 Libros haeticorum legere num liceat viris doctis ac piis, in quibus nullum timeri possit subversionis periculum. ibid. n.4
 Libri haeticorum, & qui contra Fidem Catholicam quicquam continent, comburi debent, & an privatus possit illos propria auctoritate flammis tradere. p.294.n.6
 Ex Librorum haeticorum lectione & retentione qualis oriatur praesumptio. ibid. n.7
 Libri haeticorum etiam manuscripti vetantur legi. ibid. n.8
 De Libris quorum auctores ignoti sunt. ibid. num.10
 Libri de rebus sacris sine nomine auctoris, Concilio Tridentino imprimi prohibentur. p.295. num.11
 Libri haeticorum proprie apocryphi dicuntur. ibid. n.12
 Libri qui olim & nunc legi prohibentur. ibid. num.14
 Libri apocryphi qui recensentur in cap. Sancta, 15. dist. p.295.n.02
 Libertas.
 Libertas ingenuitate ac rebus cunctis aestimabilior ac favore dignior. p.118.n.14
 Libertas testamentaria an directio, vel per fidei commissum praestatur. p.179.n.62
 Libertas directio codicillis dari nequebat, nisi illi testamento confirmarentur. ibid. n.63
 Libertatem directam nemo dare poterat qui servi dominus non erat & tempore testamenti & mortis. ibid.
 Libertas data in tempus mortis servi est nullius momenti. p.180.n.68
 Libertas Latina quibus modis conferebatur. p.183. n.82. & seqq.
 Libertates testamento relictae valent, etsi illud ex causa praeteritionis, vel exhaereditationis corruat. p.355. n.52
 Libertus.
 Liberti qui cives Romani non erant, quondam mero jure poterant pro libito manumissionum in servitutem revocari. p.177. n.45. Sed declaratur hoc. p.182.n.77
 Liberti qui dicantur. p.179.n.64
 Libertis non iusta manumissione factis jus Latii lege Junia Norbana concessum est, & quale illud fuerit, remissive. p.182.n.75
 Liberti Latini, seu Juniani, Cives Romani non erant. ibid. n.76
 Liberti non cives Romani nihil ex testamento capere poterant. p.183.n.86
 Inter Libertos respectu patronorum erat discrimen & ordo; nam alii primi, alii secundi, &c. vocabantur. p.185.n.94
 Liberti etiam cives Romani non omnia assequerantur quae ingenuis competeant. ibid. n.95
 D. de Faria Nova Addit. ad Covar.
 Liberti Romani in ultima classe describebantur. ibid. n.97
 Liberti tribubus urbanis, ut ignobilioribus adscribebantur. p.185.n.99
 De Libertorum & libertinorum differentiis. p.186. num.100
 Liberti omnes postea fiebant cives Romani, & jura ingenuitatis consequerantur. ibid. n.101
 Liberti etiam cives Romani jure suffragii carebant, nisi eis specialiter concederetur. ibid. & seqq. n.102. & 109. Quod & ante Augustum in usu fuit. p.193.n.140
 Lictor.
 De Lictoris officio qui manumissionibus vendicta intererat. p.178.n.53
 Limitatum.
 Limitata causa limitatum parit effectum. p.356. num.61
 Linea.
 Linea ante omnia inspicitur ad praedationem in successione primogenii. p.58.n.60
 Lis.
 Per lites contestationem in iudicio quasi contrahitur. p.36.n.72
 Lites extinguere publice interest. p.53. num.21. & p.90. n.41
 Litaniam.
 De Litaniarum, sive Rogationum institutione. p.343. n.109
 Litaniam quondam singulis hebdomadis in Ecclesia fieri solebant. ibid. & seqq. n.110
 Locator.
 Locator quando teneatur remittere pensionem & ad interesse, si conductor uti re locata non permittatur. p.212.n.2
 Locator non cogitur remittere pensionem conductori migranti à domo ob metum lemorum, sive phantasmatum, qui locationis tempore cognovit domum illis infestari. p.213. num.5. Sed hoc limitatur. ibid.
 Locupletari.
 Locupletari cum jactura aliena omni jure prohibetur. p.40.n.3
 Luctuosum.
 Luctuosum est, ut non laborans, sed alius laboris fructibus gaudeat. p.152.n.3
 Lucrum.
 Lucrum societatis conjugalis dari non potest, nisi aere alieno deducto. p.153.n.36
 Lucta conjugalia non capit uxor ex causa lucrativa. ibid. n.39
 Lustrum.
 Lustrum erat illud tempus quinquennale, quod intercedebat inter censum bonorum & censum populi. p.179.n.57
 M
 Madian.
 MAdian urbs duplex assignatur, & ubi sita ostenditur. p.221.n.7
 Magistratus.
 Magistratus inferior coram superiore deponit insignia, retenta ordinaria jurisdictione: delegatus hac etiam caret. p.160.n.36
 Magistratum Romanorum dignitas & differentia. p.195.n.152
 Mahometani, & Mahometus.
 Mahometani unde Sarreceni dicti. p.220.n.4
 D D d De

Index Rerum omnium,

De Mahometi vita & parentibus, & quo tempore vixerit. *ibid.* n. 3
 Mahometus cur suos omnes Sarracenos nuncupari voluit. *ibid.* n. 5
Majoratus.
 Majoratus verbum accipi debet juxta usum, leges, ac consuetudines cujusque regionis. p. 51. n. 1
 Si Majoratus simpliciter instituitur, illa servari debent conditiones, quæ sunt in usu, ubi major pars bonorum ejus existit, aut domus principalis. p. 52. n. 8
 Quoties Majoratus bona esse apparuerit, ea indivisa ad primogenitum ex vocatis, de jure Hispano debent pervenire. *ibid.* n. 9
 In Majoratibus apud nos succeditur, sicut in regno. *ibid.*
 Si Majoratus jure bona possidenda testator reliquerit, succedet solus primogenitus absque gravamine. *ibid.* n. 10
 Per Majoratus institutionem tacite inducitur perpetua alienationis prohibitio. *ibid.* num. 11. & p. 69. n. 66
 De Majoratus natura est, quod bona non liceat alienare. *ibid.*
 In Majoratibus Hispaniæ etiam remotissimus gradu per repræsentationem admittitur. pag. 54. num. 28
 In Majoratu masculus ejusdem gradus, & lineæ feminam natu majorem excludit. *ibid.* n. 29.
 Sic in Hispania receptum est. pag. 55. & seq. n. 31. & 39
 Majoratum institutio licita, & utilis. p. 55. n. 32
 Majoratus sunt favorabiles propter publicam, ac privatam utilitatem. *ibid.* n. 33
 Majoratus, & regnum in quibus convenient, & differant, remissivè. *ibid.* n. 34
 De Majoratu ad regnum, ac è converso, an valeat argumentum? *ibid.* n. 34. & 35
 Inter Majoratum, & feudum quoad successionem feminarum differentia. p. 55. n. 36
 Majoratus bonorum possessio ipso jure ex lege regia in successorem transit. p. 56. num. 44.
 Ampliatur. *ibid.* n. 45
 Majoratus successori ex lege 45. Tauri, omnia possessoria remedia conceduntur. p. 57. n. 50
 In Majoratibus per sententiam judicis declaratis ea sunt observanda, quæ in aliis regulariter stabiliuntur. p. 58. n. 59
 In Majoratum institutione quæ conditiones apponi soleant, remissivè. p. 63. n. 13
 Majoratum substitutiones, ac conditiones Princeps immutare non potest. *ibid.* n. 15
 In Majoratibus Hispaniæ utrum admittatur dispositio authenticæ *Res qua, C. commun. de legat.* p. 69. n. 67
 Majoratus bona legitime alienata libera permanent, licet in potestatem possessoris redeant. p. 101. n. 7
 Majoratus bona fisco addicta ob crimen possessoris, si ex indulgentia Principis eidem restituantur, non incidunt in pristinum vinculum, nisi exprimat. *ibid.*
Mandatum.
 Mandato speciali opus est ad acceptandum beneficium Ecclesiasticum, & ad alia beneficia. p. 132. n. 14. Generale sufficit ad lites super rebus spiritualibus. *ibid.*
Manumissio, & Manumittere.
 De Manumissione in Ecclesia. p. 176. n. 40

Ad Manumissionem vindicta quæ desiderarentur. p. 177. n. 47
 Manumissio vindicta apud quos Magistratus fieri poterat, & an apud Legatum Proconsulis, discutitur. p. 178. n. 52
 In hac Manumissione quod manus licitor exercebat. *ibid.* n. 53
 Quæ solemnia adhibebantur. *ibid.* n. 54
 Manumissionis instrumentum apud Romanos conficiebatur, & qua forma. p. 178. n. 55
 De Manumissione per censum. *ibid.* n. 56
 Abiit in desuetudinem. p. 179. n. 59
 Manumissi non fiebant cives Romani, nisi vindicta, censu, aut testamento manumitterentur. p. 177. n. 44
 Manumissi testamento aut codicillis civitatem Romanam consequerentur. p. 179. n. 60
 Manumittere per alium vindicta nullus poterat, nisi per ascendentes vel descendentes. pag. 177. num. 47
 Manumittere proprios servos non omnibus dominis permissum est. *ibid.* n. 48
 Manumittere hæres non potest servum, qui sub conditione legatus est. *ibid.*
 Nec quemquam ex servis familiæ, cum ex ea servus, optione data, relictus est, quandiu optandi jus pendet. *ibid.*
 Manumittere vindicta servos suos minor viginti annis non poterat, nisi certis de causis. *ibid.* num. 49
 Vtrum similiter in majoribus causa desideretur. *ibid.*
 Manumittere vindicta minores nequeunt, nisi causa probata. p. 177. & seq. n. 50
 Ad Manumittendum vindicta quæ requirantur in persona servi. p. 178. n. 51
Maranita, & Maranus.
 Marani verbum quid significet. p. 222. n. 14
 De Maranitis & urbe Mara, ac oppido Mare in Arabia. *ibid.* n. 15
B. Maria.
 De B. Mariæ Transitu & Assumptione. p. 293. n. 49 & seqq.
Maritus.
 Marito an liceat uti re in pignus accepta, donec solvatur dos. p. 5. n. 29
 Maritus utrum possit cedere jus non computandi fructus pignoris in sortem? *ibid.* n. 30. & seq.
 Si Maritus pignus pro dote acceptum pignori dederit, ad quem fructus ejus pertineant. *ibid.* n. 32. & seq.
 Maritus exigere licitè potest usuras pro dilata dotis solutione, ex eo solum quod matrimonii sustinet onera. p. 6. n. 36
 Maritus non computat fructus ex pignore in sortem, quanquam extraneus dotem promiserit. *ibid.* n. 38
 Maritus computat fructus in sortem, etsi ita non convenerit: & procedit speciali dotis favore. *ibid.* n. 40
 Marito permittitur de certa annua quantitate pacisci, dum dos non solvitur. p. 7. n. 46. Quod ampliatur. *ibid.* n. 49
 Vtrum ea quantitas possit excedere onera matrimonii? p. 7. n. 47 & seq.
 Si Marito expressè tradatur pignus pro majori cautione dotis promissæ, an debeant fructus in sortem imputari? p. 8. n. 50
 Maritus, soluto matrimonio, non lucrabitur fructus pignoris, etsi ita pactum sit. p. 8. & seq.

& Verborum.

seq. n. 55. & 58. Idem erit de annua quantitate promissa usque ad dotis solutionem. p. 9. n. 59
 Maritus de jure regio habet absolutam facultatem disponendi de bonis matrimonio constante quæritis, nec eget assensu uxoris; etsi pro parte ad illam pertineant. p. 149. n. 9. & p. 151. num. 27
 Maritus uxoris, ac familiæ est caput. p. 153. n. 40
 Maritus oportet quod habeat liberam potestatem quoad rei familiaris administrationem, independentem ab uxoris consensu. *ibid.*
 Marito imputatur in partem suam, si existant lucra conjugalia, vel in proprium capitale, si matrimonio constante ex bonis communibus solverit suis creditoribus, quos ante illud habuit. p. 154. n. 41
 si Maritus moriens nulla prorsus bona relinquat, mulier agere nequit in creditores; qui suum receperunt. *ibid.*
Marsicum Bellum.
 Marsicum bellum quando & quare ortum. p. 168. num. 16
Martyr, & Martyrium.
 Martyr quid significet, & qui olim Martyres vocarentur. p. 286. n. 60
 Martyrum Sanctorum, ac eorum Reliquiarum veneratio semper in Ecclesia observata est. p. 287. n. 68
 De Martyrio militum legionis Thebæ. p. 237. num. 43
 Martyrium quorundam Sanctorum adscribitur temporibus Imperatorum, sub quibus passi non sunt, Historiographorum errore. p. 279. n. 7
 Martyria Sanctorum literis mandare semper in usu fuit. p. 286. n. 64
 Ad Martyria Sanctorum scribenda Clemens Pontifex viros constituit. *ibid.* n. 66
 Ad Martyrium verum quæ desiderentur. pag. 287. num. 69
Martyrologium.
 Martyrologium B. Hieronymus edidit. pag. 286. num. 65
Mater.
 Matri de jure naturali licet ob gravem necessitatem filios vendere, vel pignori dare. p. 119. n. 17
 Non sic de jure civili. p. 120. n. 22
 Mater plus confert foetui, quam pater. pag. 190. num. 119
 Mater si desideretur necessariò ad nutriendum infantem, non sustinet penam corporalem, per quam ad id reddatur inhabilis. p. 203. n. 9
 Matre violenter perempta, quod foetus vivat, impossibile non est. *ibid.* n. 12
 Matris viscerum pars est infans dum in utero est. *ibid.*
 Mater privatur filii pupilli successione, si intra annum illi tutores non petat. p. 219. n. 18
 Idem juris est, si mater administrans tutelam ad secundas convolet nuptias. *ibid.* n. 19
 Similiter privatur testamentaria successione. *ibid.* num. 20
 Non sufficit petere tutores, si excusentur dati. *ibid.* num. 21
Matrimonium.
 Matrimonium femine extraneæ promittens ad quid teneatur. p. 226. n. 16
 Matrimonii certæ femine promissor si parens sit, aut extraneus, quid inter eorum obligationem intersit. p. 227. n. 18
D. de Faria Nova Addit. ad Covar.

In Matrimoniis libertas voluntatis requiritur. *ibid.* n. 21
Matheus.
 Matthæi caput 16. ibi: Tu es Petrus, &c. exponitur. p. 265. n. 158
Medicus.
 Medicus ad curationem infirmi cujusque, soluta mercede, compelli potest. p. 117. n. 6
Melchiodorus Papa.
 Melchiodorus Papa an martyrio coronatus obierit, & quo tempore. p. 389. n. 89
Melitina Legio.
 Melitinæ legionis militibus deprecantibus miraculum in favorem exercitus contigit. pag. 237. num. 40
 Unde Melitina dicta est. *ibid.*
 Melitina legio à tempore miraculi Fulminatrix est dicta. *ibid.* n. 41
 Vide Legio.
Mensis.
 De Mensibus Hebræorum. p. 311. n. 22
 Mensium Macedonicorum & aliarum gentium nomina recensentur. p. 313. & seq. n. 36
Meretrix.
 Meretricem publicam cogere non licet, ut corporis sui copiam faciat. p. 117. n. 7. & 8
 Meretricem rapiens, aut violenter cognoscens, extraordinaria afficitur pœna. p. 118. n. 9
Metus.
 Metus reverentialis an faciat irritum matrimonium. p. 227. n. 21
 Metus justè incussus matrimonium non reddit irritum. *ibid.* n. 22
Miles, Militia, & Militare.
 De Militiis Romanorum, remissivè. p. 151. n. 22
 Militare an fas sit non subditis de justitia belli dubitantibus. p. 235. n. 32
 Milites legionarii, non auxiliares, ad munera militaria admittebantur. p. 188. n. 14
 Militum exauctoratio quomodo fiebat, remissivè. p. 233. n. 26
 De Militum Romanorum differentiis. pag. 367. num. 10
 Militi licet non recedere à loco assignato, etsi certò sciat, ibi periturum. p. 203. n. 11
 Militia navalis ignobilior terrestri, & qui ad illam admitterentur. p. 188. n. 13
 Militia legata, eadem præstari debet si comparari possit, nec sat est solvere æstimationem. p. 194. num. 147
Minor.
 Minor vendens, ac tradens rem etiam sterilem, usuras exigit de jure civili, donec pretium solvatur. p. 41. n. 13
 Minori debentur usuræ absque interpellatione ex solutionis dilatione, ex qua creditores ejus in moram incidunt. p. 141. n. 23
Miraculum.
 Miraculum quod à Deo milites Christiani impetrarunt pro exercitu Romanorum. p. 236. n. 39
Missæ.
 De Missæ sacrificii institutione, & quis post Christum primus celebraverit. p. 357. n. 1
 Missa verbum cujus idiomatis sit. *ibid.* n. 3
 De Missa Fidelium & Catechumenorum. p. 358. & seq. n. 7. & 12
 Missæ etymologia. p. 359. n. 13
 Missa verbum Hebræicum. *ibid.* n. 14
 Missam seu sacrificium altaris Hebræi Micha vocant. *ibid.*
 D d d 2 Græci